

Trykt i Budstikka 21. november 1975

Aksjon mot støy fra Løvenskioldbanen

Kan noen huske når vi sist hørte "suset i fra furua" i Østervannområdet? Ikke vi. Derimot har vi kommet hjem fra utallige søndagsturer med ørene fulle av dundrende knall og øredøvende brak. For ikke å snakke om at ungen i barnevogna eller bæremeisen har våknet, redde av skuddsalvene, og at forsøk på samtale har måttet henlegges til de sekundene som pausene mellom brakene ga oss. Det kan ikke være meningen at alle vi, tusenvis av turgåere som sogner til området ved Østervann, skal være nødt til å anskaffe hørselsvern til turbruk.

Vi vet at skyting er en sport som dyrkes av mange mennesker, og vi mener at folk skal ha mulighet til dette. Men vi undrer oss på om det ikke går an at skytterne og turgåerne kan leve i en noe mer fredelig sameksistens. Den mest plagsomme støyen fra Løvenskioldbanen stammer fra skytebanen for grovkalibrete våpen som går ut fra vestsiden av parkeringsplassen i retning Brunkollen. Støyen herfra har blitt mer utålelig fra år til år på grunn av økende skyting, og også fordi større skogsområder i nærheten har hatt flatehogst og ytterligere åpnet opp for lyden. Vårt lille ønske i denne omgang er derfor at grovkalibret skyting ikke tillates på søndager. Vi synes også at det bør undersøkes om det er mulig med flere støydempende tiltak, for eksempel i form av voller eller lignende. Dessuten vil vi spørre om det bare er i detektivfilmene at det kan monteres støydempere på våpen? Som turgåere har vi også ofte hatt lyst til å bruke den tidligere løypa mellom Østervann og Skytterkollen, istedenfor den kronglete veien rundt skytefeltene. Kan skytingen legges slik at løypa kan gjenåpnes?

For å arbeide for at forholdene blir levelige for turgåerne i området har vi nå dannet en aksjonsgruppe mot støy fra Løvenskioldbanen. Søndag den 9 november [1975] arrangerte gruppa sin første sykkelaksjon (det blir flere) for å rette oppmerksomheten mot problemene. I alt deltok ca 15 personer med plakater på syklene som krevde at støyen må begrenses og at det må tas rimelig hensyn til turfolket.

For aksjonsgruppa,

Kristin Thallaug og Inger Nordal